บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยที่มีโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 95 ราย ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดินธันวาคม 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.2 ปัจจัยทางด้านการเจ็บป่วยและการรักษา

1.3 ปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 2 คุณภาพชีวิตโดยรวมและรายด้านของผู้ป่วยที่มีโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพชีวิตโดยรวมและรายด้านของผู้ป่วยที่มีโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตรายด้านกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficiency)

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์หาปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตโดยรวมและรายด้านของผู้ป่วยที่มีโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

<u>ตารางที่ 1</u> แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	63	66.3
หญิง	32	33.7
อายุ		
20-40 ปี	19	20
41-60 ปี	42	44.2
61-80 ปี	34	35.8
(min = 24, Max = 79)(x = 53.23 , SD = 13.96)		
สถานภาพสมรส		
โสด	22	23.2
สมรสคู่	58	61.1
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	15.8
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	37	38.9
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	28	29.5
ปริญญาตรีขึ้นไป	26	27.4
ไม่ได้รับการศึกษา	4	4.2

<u>ตารางที่ 1</u> (ต่อ) แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยตามปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
อาชีพก่อนเจ็บป่วย		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	29.5
รับจ้าง	20	21.1
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	19	20
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	16	16.8
เกษตรกร	12	12.6
อาชีพหลังเจ็บป่วย		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	38	40
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	29	30.5
รับจ้าง	11	11.6
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	11	11.6
เกษตรกร	6	6.3
รายได้		
รายได้ก่อนการเจ็บป่วย		
ไม่มีรายได้	17	17.9
1,000-10,000 บาท	28	29.5
10,001-20,000 บาท	33	34.7
20,001 บาทขึ้นไป	17	17.9

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยตามปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
รายได้หลังการเจ็บป่วย		
ไม่มีรายได้	41	43.2
1,000-10,000 บาท	16	16.8
10,001-20,000 บาท	25	26.3
20,001 บาทขึ้นไป	13	13.7
รายได้รวมในครอบครัว		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	10	10.5
10,000-30,000 บาท	48	50.5
30,001 - 50,000 บาท	27	28.4
50,001 บาทขึ้นไป	10	10.5
ความเพียงพอของรายได้		
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	20	21.1
เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ	39	41.1
ไม่เพียงพอแต่ไม่หนี้สิน	21	22.1
ไม่เพียงพอแต่มีหนี้สิน	15	15.8

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.3 มีอายุอยู่ระหว่าง 41-60 ปี ร้อยละ 42.2 อายุเฉลี่ยเท่ากับ 53.23 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุเท่ากับ 13.96

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสร้อยละ 61.1 มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาร้อยละ 38.9 ก่อนเจ็บป่วยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 29.5 หลังการเจ็บป่วยไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 40 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ก่อนการเจ็บป่วย ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 33 หลังการเจ็บป่วย ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ร้อยละ 43.2 มีรายได้ในครอบครัวส่วนใหญ่ตั้งแต่ 10,000-30,000 บาท ร้อยละ 50.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ ร้อยละ 41.1

<u>ตารางที่ 2</u> แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรคทางจิตเวช ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด และโรคประจำตัว

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตเวช		
ไม่มี	95	100
มี	0	0
ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด		
ไม่มี	68	71.6
มี	27	28.4
มีประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด		
บุหรี่	19	20
แอลกอฮอล์	22	23.2
โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์		
ไม่มี	76	80
มี	19	20
ความดันโลหิตสูง	13	68.42
เบาหวาน	7	36.84
โรคหัวใจ	2	10.52
โรคเอดส์	2	10.52

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่มีประวัติการเจ็บป่วยทางจิตเวชกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติดร้อยละ 68 มีประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติดร้อยละ 28.4 ส่วนใหญ่ใช้สารเสพติดประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 23.2 และบุหรี่ ร้อยละ 20

กลุ่มตัวอย่างไม่มีโรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์ ร้อยละ 80 มีโรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการทำผ่าตัดโคลอนโตมีย์ ร้อยละ 20 และส่วนใหญ่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 68.42

1.2 **ปัจจัยทางด้านการเจ็บป่วยและการรักษา**

<u>ตารางที่ 3</u> แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามสาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์ระยะเวลาในการเจ็บป่วย ระยะเวลาในการมีโคลอสโตมีย์

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
สาเหตุของการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์		
มะเร็งทวารหนัก CA rectum	70	73.7
มะเร็งลำไส้ใหญ่ CA colon	14	14.7
มีแผลเรื้อรังบริเวณลำไส้	3	3.2
accident	6	6.3
แฝดสยาม	2	2.1
ระยะเวลาในการเจ็บป่วย		
1- 6 เดือน	11	11.6
มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี	15	15.6
มากกว่า1 ปี - 2 ปี	22	23.2
2 ปี ขึ้นไป	47	49.5
ระยะเวลาที่มีโคลอสโตมีย์		
1- 6 เดือน	31	32.6
มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี	17	17.9
มากกว่า 1 ปี - 2 ปี	21	22.1
2 ปีขึ้นไป	26	27.4

จากตารางที่ 3 , พบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ของการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์ คือโรคมะเร็งทวารหนัก (ca rectum) ร้อยละ 73.7 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเจ็บป่วยมากกว่า 2 ปีขึ้นไป ร้อยละ 49.5 และส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาที่มีโคลอสโตมีย์อยู่ในช่วงมากกว่า 1เดือน - 6 เดือน ร้อยละ 36.8

<u>ตารางที่ 4</u> แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการดูแลโคลอสโตมีย์

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
การดูแลโคลอสโตมีย์		
ดูแลโคลอสโตมีย์ด้วยตนเอง	62	65.3
มีผู้อื่นช่วยดูแลโคลอสโตมีย์	33	34.7
ผู้ที่ช่วยดูแลโคลอสโตมีย์ (n = 33)		
พ่อ/แม่	2	6.06
สามี/ภรรยา	18	54.55
ลูก/ญาติพี่น้อง	13	39.39
ผลกระทบต่อผู้ดูแล		
ไม่มี	94	98.9
มี	1	1.1
การล้างมือหลังผ่าตัดโคลอสโตมีย์		
ล้างมือเป็นปกติ	32	33.7
ล้างมือบ่อยขึ้นแต่ไม่ผิดปกติ	63	66.3
แหล่งความรู้ที่ได้รับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
พยาบาล	51	53.7
แพทย์และพยาบาล	32	33.7
แพทย์ พยาบาล ผู้ป่วย ญาติ	12	12.6
เรื่องที่ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมจากพยาบาล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
การดูแลเมื่อเกิดภาวะแทรกซ้อน	35	36.8
การเปลี่ยนถุงรองรับอุจจาระและภาวะแทรกซ้อน	17	17.9
การดูแลเมื่อเกิดภาวะแทรกซ้อน,การเปลี่ยนถุงรองรับอุจจาระ, การดูแลทางด้านร่างกาย,การดูแลทางด้านจิตใจ	16	16.8
การดูแลทางด้านจิตใจ	14	14.7
การเปลี่ยนถุงรองรับอุจจาระ	12	12.6
การดูแลทางด้านร่างกาย	1	1.1

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูแลโคลอสโตมีย์ด้วยตนเอง ร้อยละ 62 มีผู้อื่นช่วยดูแลโคลอสโตมีย์ร้อยละ 33 ผู้ที่ช่วยดูแลโคลอสโตมีย์ส่วนใหญ่เป็นสามีภรรยาของผู้ป่วย ร้อยละ 18.9 การดูแลโคลอสโตมีย์ส่วนใหญ่ไม่มีผลกระทบต่อผู้ดูแลร้อยละ 98.9

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หลังทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์มีการล้างบ่อยขึ้นแต่ไม่ผิดปกติร้อยละ 63 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้ในการดูแลโคลอสโตมีย์จากพยาบาล ร้อยละ 53.7 และเรื่องที่ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมจากพยาบาลส่วนใหญ่คือ การดูแลเมื่อเกิดภาวะแทรกซ้อน ร้อยละ 36.8

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
ภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์		
ไม่มี	86	90.53
มี	9	9.47
ลำไส้อุดตัน		
ไม่มี	94	98.9
มี	1	1.1
มีผื่นคัน		
ไม่มี	89	93.7
มี	6	6.3
ไส้เลื่อน		
ไม่มี	93	97.9
มี	2	2.1
ภาวะแทรกซ้อนที่ผู้ป่วยให้ความสำคัญโดยเลือกเป็นอันดับ 1		
การรั่วซึมของอุจจาระ	31	32.6
การมีผื่นคันรอบๆโคลอสโตมีย์	29	30.5
การเข้าสังคม	19	20
การมีแก๊สในถุงรองรับอุจจาระ	11	11.6
ปัญหาเพศสัมพันธ์	5	5.3

ตารางที่ 5 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
ภาวะแทรกซ้อนที่ผู้ป่วยให้ความสำคัญโดยเลือกเป็นอันดับ 5		
ปัญหาเพศสัมพันธ์	62	65.3
การมีแก๊สในถุงรองรับอุจจาระ	15	15.8
การเข้าสังคม	13	13.7
การมีผื่นคันรอบๆโคลอสโตมีย์	5	5.3
การรั่วซึมของอุจจาระ	0	0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์ร้อยละ 86 และมีภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์ร้อยละ 9.49 ภาวะแทรกซ้อนที่พบส่วนใหญ่คือภาวะมีผื่นคันรอบ ๆ โคลอสโตมีย์ร้อยละ 6.3

ภาวะแทรกซ้อนที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ การรั่วซึมของอุจจาระร้อยละ 32.6 การมีผื่นคันรอบๆ โคลอสโตมีย์ร้อยละ 30.5 การเข้าสังคมร้อยละ 20 การมีแก๊สในถุงรองรับอุจจาระร้อยละ 11.6 ปัญหาเพศสัมพันธ์ร้อยละ 5.3

ภาวะแทรกซ้อนที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 5 คือ ปัญหาเพศสัมพันธ์ร้อยละ 65.3 การมีแก๊สในถุงรองรับอุจจาระร้อยละ 15.8 การเข้าสังคมร้อยละ13.7 การมีผื่นคันรอบๆโคลอสโตมีย์ร้อยละ 5.3 ส่วนการรั่วซึมของอุจจาระเป็นภาวะแทรกซ้อนที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่เลือกให้ความสำคัญในอันดับที่ 5

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวมและสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ในแต่ละด้าน

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม		
(Min = 23 คะแนน, max = 93 คะแนน) (x= 61.23, SD =15.29)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	13	13.68
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	70	73.69
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.63
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ		
(Min 12 คะแนน, max=100คะแนน)(x=63.57,SD=17.93)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	13	13.68
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	70	73.69
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.63
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย		
(Min 10 คะแนน, max=95คะแนน)(x=60.63,SD=17.98)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	13	13.68
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	70	73.69
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.63
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านภาพลักษณ์		
(Min 0 คะแนน, max=9.8คะแนน)(x=51.10,SD=21.85)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	13	13.68
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	70	73.69
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.63
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา		
(Min 12 คะแนน, max=100คะแนน)(x=58.35,SD=19.35)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	13	13.68
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	10	73.69
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.63

ตารางที่ 6 (ต่อ) แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวมและสถานการณ์ดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ในแต่ละด้าน

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านภาวะโภชนาการ		
(Min 10 คะแนน, max=100คะแนน)(x=61.71,SD=19.52)	13	13.68
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	70	73.69
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	12	12.63
คุณภาพชีวิตที่ดี		
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านการสนับสนุนทางสังคม		
(Min 35 คะแนน, max=100 คะแนน)(x=73.60, SD=17.04)	13	13.68
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	70	73.69
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	12	12.63
คุณภาพชีวิตที่ดี		

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาวะทางดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวมอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 73.69 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 61.23 คะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.29

สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 73.69 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 63.57 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.93 คะแนน

สภาวะดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกายอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 73.69 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 60.63 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.98

สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านการรับรู้ต่อภาพลักษณ์อยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 73.69 โดยมีค่าเฉลี่ย 51.10 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.85

สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษาอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 73.69 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 58.35 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 19.35

สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลต่อภาวะโภชนาการอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 73.69 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 61.71 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 19.52

สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อยู่ในระดับกลางร้อยละ 73.69 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 73.60 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสิทธิในการรักษาพยาบาล ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ความสนิทสนมและความสัมพันธ์ในครอบครัว

ปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
สิทธิในการรักษาพยาบาล		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	47.4
บัตร 30 บาท	31	32.6
จ่ายเงินสด	14	14.7
ประกันสังคม	5	5.3
ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย		
ไม่มี	78	82.1
ตัวเอง	4	4.2
สามี,ภรรยา	3	3.2
บุตร,ญาติ	7	7.4
นายจ้าง	1	1.1
บิดา, มารดา	2	2.1
ความสนิมสนมในครอบครัว		
พ่อแม่	16	16.8
สามี,ภรรยา	43	45.3
ลูก	24	25.3
ญาติ	12	12.6
ความสัมพันธ์ในครอบครัว		
สนิทและเข้ากันได้ดี	77	81.1
สนิทเป็นบางครั้ง	15	15.8
ทะเลาะกันเป็นประจำ	1	1.1
ไม่สนิทสนมกัน	2	2.1

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ร้อยละ 45 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่จ่ายเงินสดร้อยละ 14.7 ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ คือบุตรหรือญาติ ร้อยละ 7.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับสามี ภรรยา ร้อยละ 45.3 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมและเข้ากันได้ดีในครอบครัวร้อยละ 81.1

<u>ตารางที่ 8</u> แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาวะวิตกกังวล

ภาวะวิตกกังวล	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
ภาวะวิตกกังวล (min = 0 คะแนน,,Max = 16 คะแนน,x = 7.78 คะแนน, SD = 3.47 คะแนน)		
ไม่มีภาวะวิตกกังวล	47	49.5
สงสัยว่าจะมีภาวะวิตกกังวล	25	26.3
มีภาวะวิตกกังวล	23	24.2

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีภาวะวิตกกังวลร้อยละ 49.5 สงสัยว่ามีภาวะวิตกกังวลร้อยละ 26.3 และมีภาวะวิตกกังวลร้อยละ 24.2 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.78 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ3.47

<u>ตารางที่ 9</u> แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามภาวะซึมเศร้า

ภาวะซึมเศร้า	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
ภาวะซึมเศร้า (min = 0 คะแนน,Max = 18 คะแนนx = 7.14 คะแนน, SD = 3.758 คะแนน)		
ไม่มีภาวะซึมเศร้า	48	50.5
สงสัยว่ามีภาวะซึมเศร้า,	32	33.7
มีภาวะซึมเศร้า	15	15.8

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 50.5 สงสัยว่ามีภาวะซึมเศร้าร้อยละ 33.7 และมีภาวะซึมเศร้าร้อยละ 15.8 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.14 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.758

ส่วนที่ 2 คุณภาพชีวิตโดยรวมและรายด้านของผู้ป่วยที่มีโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร

<u>ตารางที่ 10</u> จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม คุณภาพชีวิตโดยรวมและคุณภาพชีวิตในแต่ละด้าน

คุณภาพชีวิต	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
คุณภาพชีวิตโดยรวม (min = 48 คะแนน, Max = 117คะแนน,x = 80.2 คะแนน , SD = 12.68 คะแนน)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	10	10.53
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	73	76.84
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.63
คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ (min = 10 คะแนน) Max = 33 คะแนน x = 21.61คะแนน , SD = 4.55 คะแนน)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	14	14.7
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	69	72.6
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.6
คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ (min = 7 คะแนน Max = 30 คะแนน x = 19.25 คะแนน , SD = 4.57 คะแนน)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	13	13.7
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	60	63.2
คุณภาพชีวิตที่ดี	22	23.2
คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม (min =3 คะแนน, Max = 14 คะแนน x = 9.19 คะแนน , SD = 2.11 คะแนน)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	18	18.9
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	69	72.6
คุณภาพชีวิตที่ดี	8	8.4

ตารางที่ 10 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม คุณภาพชีวิตโดยรวมและคุณภาพชีวิตในแต่ละด้าน

คุณภาพชีวิต	จำนวน (95 คน)	ร้อยละ
คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม (min = 13 คะแนน, Max = 39 คะแนน , x = 24.8คะแนน , SD = 4.56 คะแนน)		
คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	6	6.3
คุณภาพชีวิตกลาง ๆ	77	81.1
คุณภาพชีวิตที่ดี	12	12.6

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับกลางร้อยละ 76.84 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 80.20 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรบานเท่ากับ 12.68

คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 72.6 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 21.61คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ4.55

คุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 63.2 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 19.25 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.57

คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 72.6 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 9.19 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.11

คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 81.1 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 24.86 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.56

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพชีวิตโดยรวมและรายด้านของผู้ป่วยที่มีโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร

<u>ตารางที่ 11</u> แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ chi-square

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เพศ					
ชาย	4 (6.3)	52 (82.5)	7 (11.1)	4.233	0.120
หญิง	6 (18.8)	21 (62.6)	5 (15.6)		
อายุ					
20 - 40 ปี	3 (15.79)	14 (73.68)	2 (10.53)	1.577	0.697
41 - 60 ปี	3 (7.14)	33 (78.57)	6 (14.29)		
มากกว่า 60 ปี	2 (5.88)	29 (85.29)	3 (8.83)		
สถานภาพ					
โสด	2 (9.9)	17 (77.3)	3 (13.6	10.416	0.034 *
คู่	3 (5.2)	48 (82.8)	7 (12.1)		
หม้าย/หย่า/แยก	5 (33.3)	8 (53.3)	2 (13.3)		
ระดับการศึกษา					
ไม่ได้รับการศึกษา	0 (0)	4 (100)	0 (0)	3.624	0.727
ประถมศึกษา	5 (13.5)	29 (78.4)	3 (8.1)		
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส	2 (7.1)	22 (78.6)	4 (14.3)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	3 (11.5)	18 (62.9)	5 (19.2)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
อาชีพก่อนป่วย					
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3 (10.7)	22 (78.6)	3 (10.7)	10.498	0.232
รับจ้าง	0 (0)	16 (80)	4 (20)		
เกษตรกร	2 (16.7)	9 (75)	1 (8.3)		
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	1 (5.3)	14 (73.7)	4 (21.1)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4 (25)	12 (75)	0 (0)		
อาชีพหลังป่วย					
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2 (6.9)	24 (82.8)	3 (10.3)	15.087	0.057
รับจ้าง	0 (0)	7 (63.6)	4 (36.4)		
เกษตรกร	0 (0)	5 (83.3)	1 (16.7)		
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	1 (1)	7 (63.6)	3 (27.3)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	7 (7)	30 (78.9)	1 (2.6)		
รายได้ก่อนป่วย					
ไม่มีรายได้	4 (23.5)	13 (76.5)	0 (0)	13.186	0.040*
1,000 - 10,000	4 (14.3)	23 (82.1)	1 (3.6)		
10,001 - 20,000	2 (6.1)	24 (72.7)	7 (21.2)		
20,001 ขึ้นไป	0 (0)	13 (76.5)	4 (23.5)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
รายได้หลังการเจ็บป่วย					
ไม่มีรายได้	8 (19.5)	32 (78)	1 (2.4)	20.212	0.003**
1,000 - 10,000	1 (6.3)	15 (93.8)	0 (0)		
10,001 - 20,000	1 (4.0)	17 (68)	7 (28)		
20,001 ขึ้นไป	0 (0)	9 (69.2)	4 (30.8)		
รายได้รวมในครอบครัว					
ต่ำกว่า 10,000	3 (30)	6 (60)	1 (10)	14.079	0.029*
10,000 - 30,000	5 (10.4)	40 (83.3)	3 (6.3)		
30,000 - 50,000	1 (3.7)	22 (81.5)	4 (14.8)		
50,001 ขึ้นไป	1 (10)	5 (50)	4 (40)		
ความเพียงพอของรายได้					
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	1 (5)	15 (75)	4 (20)	6.384	0.382
เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ	4 (10.3)	29 (74.4)	6 (15.4)		
ไม่เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ	2 (9.5)	19 (90.5)	0 (0)		
ไม่เพียงพอและมีหนี้สิน	3 (20)	10 (66.7)	2 (13.3)		
ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด					
ไม่มี	8 (11.8)	49 (76.3)	11 (14.5)	3.441	0.179
มี	2 (7.4)	24 (88.9)	1 (5.3)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
การใช้บุหรี่					
ไม่มี	7 (9.2)	58 (76.3)	11 (15.1)	1.660	0.436
มี	2 (15.8)	15 (86.4)	1 (4.5)		
การใช้แอลกอฮอส์					
ไม่มี	8 (11)	54 (74)	11 (14.5)	1.876	0.391
มี	2 (9.1)	19 (86.4)	1 (5.3)		
โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	7 (9.2)	59 (77.6)	10 (13.2)	0.739	0.691
มี	3 (15.8)	14 (73.7)	2 (10.5)		
โรคความดันโลหิตสูง					
ไม่มี	10 (12.2)	62 (75.6)	10 (12.2)	1.794	0.408
มี	0 (0)	11 (84.6)	2 (15.4)		
โรคหัวใจ					
ไม่มี	9 (9.7)	72 (77.4)	12 (12.9)	3.474	0.000**
มี	1 (50)	1 (50)	0 (0)		
โรคเอดส์					
ไม่มี	8 (8.6)	73 (78.5)	12 (12.9)	17.366	0.641
มี	2 (100)	0 (0)	0 (0)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรคเบาหวาน					
ไม่มี	10 (11.4)	67 (76.1)	11 (12.5)	0.889	0.637
มี	0 (0)	6 (85.7)	1 (14.3)		

* P <0.05, ** P 0.01,

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตโดยรวม โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า รายได้หลังการเจ็บป่วยและโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, และพบว่าสถานภาพ, รายได้ก่อนการเจ็บป่วยและรายได้รวมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพศ, อายุ, ระดับการศึกษาอาชีพก่อนป่วย, อาชีพหลังป่วย, ความเพียงพอของรายได้, ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด, การใช้บุหรี่, การใช้ แอลกอฮอส์, โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์, โรคความดันโลหิตสูงโรคหัวใจและโรคเบาหวาน ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดย

<u>ตารางที่ 12</u> แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ chi-square

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เพศ					
ชาย	8 (12.7)	46 (73)	9 (14.3)	0.936	0.626
หญิง	6 (18.8)	23 (71.9)	3 (9.4)		
อายุ					
20 - 40 ปี	5 (26.3)	12 (63.2)	2(10.53)	4.204	0.681
41 - 60 ปี	3 (7.1)	33 (78.6)	6(14.29)		
61 - 80 ปี	6 (17.6)	29 (85.29)	3 (8.63)		
สถานภาพ					
โสด	4 (18.2)	18 (81.8)	2 (9.1)	12.273	0.000**
สมรส, คู่	4 (6.9)	36 (62.1)	18 (31)		
หม้าย หย่า แยกกันอยู่	6 (40)	6 (40)	2 (13.3)		
ระดับการศึกษา					
ไม่ได้เรียน, ประถมศึกษา	8 (19.5)	31 (75.6)	3 (7.3)	4.678	0.019*
มัธยมศึกษา, ปวช, ปวส	4 (14.3)	17 (60.7)	8 (28.6)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	2 (7.7)	12 (46.2)	11(42.3)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
อาชีพก่อนป่วย					
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3 (10.7)	16 (57.1)	9 (32.1)	6.671	0.104
รับจ้าง	2 (10)	14 (70)	6 (30)		
เกษตรกร/กิจการส่วนตัว	4 (12.9)	20 (64.5)	6 (19.4)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5 (31.3)	10 (62.5)	1 (6.3)		
อาชีพหลังป่วย					
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2 (6.9)	17 (58.6)	9 (31)	14.996	0.016*
รับจ้าง	0 (0)	5 (45.5)	5 (54.5)		
เกษตรกร/กิจกรรมส่วนตัว	2 (11.8)	10 (58.8)	2 (5.3)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	10 (10)	28 (73.7)	2 (5.3)		
รายได้ก่อนป่วย					
ไม่มีรายได้	5 (29.4)	11 (64.7)	1 (5.9)	0.019	0.000**
1,000 - 10,000 บาท	5 (17.9)	23 (82.1)	0 (0)		
10,001 บาทขึ้นไป	4 (8)	26 (52)	21 (42)		
รายได้หลังป่วย					
ไม่มีรายได้	12 (29.3)	29 (70.7)	2 (4.9)	25.950	0.000**
1,000 - 10,000 บาท	0 (0)	13 (81.3)	1 (6.3)		
10,001 บาทขึ้นไป	2 (5.3)	18 (47.4)	19 (50)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
รายได้รวมในครอบครัว					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	5 (50)	6 (60)	0 (0)	11.966	0.002**
10,000 - 30,000 บาท	6 (12.5)	34 (70.8)	7 (14.6)		
30,001 ขึ้นไป	3 (8.1)	20 (54.1)	15(40.5)		
ความเพียงพอของรายได้					
เพียงพอ, มีและไม่มีเหลือเก็บ	8 (13.6)	38 (64.4)	15(25.4)	2.656	0.409
ไม่เพียงพอ, ไม่มีและมีหนี้สิ้น	6 (16.7)	22 (61.1)	7 (19.4)		
ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด					
ไม่มี	10 (14.7)	44 (64.7)	14(20.6)	2.787	0.620
มี	4 (14.8)	16 (59.3)	8 (29.6)		
การใช้บุหรี่					
ไม่มี	10 (13.2)	51 (67.1)	15(19.7)	3.773	0.231
มี	4 (21.1)	9 (47.4)	7 (36.8)		
การใช้แอลกอฮอล์					
ไม่มี	10 (13.7)	47 (64.4)	16(21.9)	1.797	0.867
มี	8 (18.2)	13 (59.1)	6 (27.3)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรคประจำตัวทางกาย ที่ไม่ใช่สาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	9 (11.8)	48 (63.2)	19 (25)	3.058	0.473
มี	5 (26.3)	12 (63.2)	3 (15.8)		
ความดันโลหิตสูง					
ไม่มี	13 (15.9)	50 (61)	20(24.4)	1.832	0.538
มี	1 (7.7)	10 (76.9)	2 (15.4)		
โรคหัวใจ					
ไม่มี	13 (14)	59 (63.4)	22(23.7)	2..126	0.287
มี	1 (50)	1 (50)	0 (0)		
โรคเอดส์					
ไม่มี	12(112.9)	60 (65.4)	22(23.7)	11.820	0.002**
มี	2 (100)	0 (0)	0 (0)		
โรคเบาหวาน					
ไม่มี	12 (13.6)	56 (63.6)	20(22.7)	1.247	0.932
มี	2 (28.6)	4 (57.1)	2 (28.6)		

* P <0.05, ** P 0.01,

จากตารางที่ 12 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า โรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพบว่าสถานภาพ, อาชีพหลังป่วย, รายได้ก่อนป่วย รายได้หลังป่วย, รายได้รวมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพก่อนป่วย, ความเพียงพอของรายได้, ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด, การใช้บุหรี่, การใช้ แอลกอฮอล์, โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการทำผ่าตัดโดลอสโตมีย์, โรคความดันโลหิตสูง, โรคหัวใจและโรคเบาหวาน ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ chi-square

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เพศ					
ชาย	6 (9.6)	40 (63.5)	17 (27)	3.551	0.169
หญิง	7 (21.9)	20 (62.5)	5 (15.6)		
อายุ					
20 - 40 ปี	3 (15.79)	14 (73.68)	2 (10.53)	4.971	0.681
41 - 60 ปี	3 (7.14)	33 (78.57)	6 (14.29)		
61 - 80 ปี	2 (5.88)	29 (85.29)	4 (8.63)		
สถานภาพ					
โสด	2 (9.1)	18 (81.8)	2 (9.1)	20.773	0.000**
สมรส, คู่	4 (6.9)	36 (62.1)	18 (31)		
หม้าย หย่า แยกกันอยู่	7 (46.7)	6 (40)	2 (13.3)		
ระดับการศึกษา					
ไม่ได้เรียน, ประถมศึกษา	7 (17.1)	31 (75.6)	3 (7.3)	11.750	0.019*
มัธยมศึกษา, ปวช, ปวส	3 (10.7)	17 (60.7)	8 (28.6)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	3 (11.5)	12 (46.2)	11 (42.3)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
อาชีพก่อนป่วย					
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3 (10.7)	16 (75.1)	9 (32.1)	10.528	0.104
รับจ้าง	0 (0)	14 (70)	6 (30)		
เกษตรกร/กิจการส่วนตัว	5 (16.1)	20 (64.5)	6 (19.4)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5 (31.3)	10 (62.5)	1 (6.3)		
อาชีพหลังป่วย					
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3 (10.3)	17 (58.6)	9 (31)	15.651	0.018*
รับจ้าง	0 (0)	5 (45.5)	6 (54.5)		
เกษตรกร/กิจกรรมส่วนตัว	2 (11.8)	10 (58.8)	5 (29.4)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	8 (21.1)	28 (73.7)	2 (5.3)		
รายได้ก่อนป่วย					
ไม่มีรายได้	5 (29.4)	11 (64.7)	1 (5.9)	24.571	0.000**
1,000 - 10,000 บาท	5 (17.9)	23 (82.1)	0 (0)		
10,001 บาทขึ้นไป	3 (6)	26 (52)	21 (42)		
รายได้หลังป่วย					
ไม่มีรายได้	10 (24.4)	29 (70.7)	2 (4.9)	29.258	0.000*
1,000 - 10,000 บาท	2 (12.5)	13 (81.3)	1 (6.3)		
10,001 บาทขึ้นไป	1 (2.6)	18 (47.4)	19 (50)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
รายได้รวมในครอบครัว					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4 (40)	6 (60)	0 (0)	16.559	0.002*
10,000 - 30,000 บาท	7 (14.6)	34 (70.8)	7 (14.6)		
30,001 ขึ้นไป	2 (5.4)	20 (54.1)	15 (40.5)		
ความเพียงพอของรายได้					
เพียงพอ, มีและไม่มีเหลือเก็บ	6 (10.2)	38 (64.4)	15 (25.4)	1.789	0.409
ไม่เพียงพอ, ไม่มีและมีหนี้สิน	7 (19.4)	22 (61.1)	7 (19.4)		
ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด					
ไม่มี	10 (14.7)	44 (64.7)	14 (20.6)	0.955	0.620
มี	3 (11)	16 (59.3)	8 (29.6)		
การใช้บุหรี่					
ไม่มี	10 (13.2)	51 (67.1)	15 (19.7)	2.935	0.231
มี	3 (15.8)	9 (47.4)	7 (36.8)		
การใช้แอลกอฮอล์					
ไม่มี	10 (13.7)	47 (64.4)	16 (21.9)	0.284	0.867
มี	3 (13.6)	13 (59.1)	6 (27.3)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	9 (11.8)	48 (63.2)	19 (25)	1.499	0.473
มี	4 (21.1)	12 (63.2)	3 (15.8)		
ความดันโลหิตสูง					
ไม่มี	12 (14.6)	50 (61)	20 (24.4)	1.240	0.538
มี	1 (7.7)	10 (76.9)	2 (15.4)		
โรคหัวใจ					
ไม่มี	12 (12.9)	59 (63.4)	22 (23.7)	2.498	0.287
มี	1 (50)	1 (50)	0 (0)		
โรคเอดส์					
ไม่มี	11 (11.8)	60 (65.4)	22 (23.7)	12.887	0.002**
มี	2 (100)	0 (0)	0 (0)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรคเบาหวาน					
ไม่มี	2 (13.6)	59 (63.6)	20 (22.7)	0.141	0.932
มี	1 (14.3)	4 (57.1)	2 (28.6)		

P <0.05*, <P 0.01**

ตารางที่ 13 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า สถานภาพ, รายได้ก่อนป่วย, รายได้หลังป่วย, รายได้ภายในครอบครัว, โรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพบว่า ระดับการศึกษา, อาชีพหลังป่วยมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ส่วนเพศ, อายุ, อาชีพก่อนนัย, ความเพียงพอของรายได้,ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด,การใช้บุหรี่, การใช้แอลกอฮอส์, โรคประจำตัวกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์, ความดันโลหิตสูง, โรคหัวใจโรคเบาหวาน ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ

<u>ตารางที่ 14</u> แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ chi-square

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เพศ					
ชาย	14 (22.2)	46 (73)	3 (4.8)	4.036	0.133
หญิง	4 (12.5)	23 (71.9)	5 (15.6)		
อายุ					
20 - 40 ปี	3 (15.79)	14 (73.68)	2 (10.53)	8.248	0.681
41 - 60 ปี	3 (7.14)	33 (78.57)	6 (14.29)		
61 - 80 ปี	2 (5.88)	29 (85.29)	4 (8.63)		
สถานภาพ					
โสด	6 (27.3)	12 (54.5)	4 (18.2)	9.432	0.051
สมรส, คู่	7 (12.1)	47 (81)	4 (6.9)		
หม้าย หย่า แยกกันอยู่	5 (33.3)	10 (66.7)	0 (0)		
ระดับการศึกษา					
ไม่ได้เรียน, ประถมศึกษา	8 (19.5)	29 (70.7)	4 (9.8)	2.228	0.683
มัธยมศึกษา, ปวช, ปวส	4 (14.3)	23 (82.1)	1 (3.6)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	6 (23.1)	17 (65.4)	3 (11.5)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
อาชีพก่อนป่วย					
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4 (14.3)	23 (82.1)	1 (3.6)	4.204	0.649
รับจ้าง	4 (20)	14 (70)	2 (10)		
เกษตรกร/กิจการส่วนตัว	8 (25.8)	19 (61.3)	4 (12.9)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2 (12.5)	13 (81.3)	1 (6.3)		
อาชีพหลังป่วย					
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5 (17.2)	23 (79.3)	1 (3.4)	4.239	0.644
รับจ้าง	1 (9.1)	9 (81.8)	1 (9.1)		
เกษตรกร/กิจกรรมส่วนตัว	4 (23.5)	10 (58.8)	3 (17.6)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	8 (21.1)	27 (71.1)	3 (7.9)		
รายได้ก่อนป่วย					
ไม่มีรายได้	2 (11.8)	14 (82.4)	1 (5.9)	4.861	0.302
1,000 - 10,000 บาท	9 (32.1)	17 (60.7)	2 (7.1)		
10,001 บาทขึ้นไป	7 (14)	38 (76)	5 (10)		
รายได้หลังป่วย					
ไม่มีรายได้	9 (22)	29 (70.7)	3 (7.3)	6.931	0.140
1,000 - 10,000 บาท	6 (37.5)	9 (56.3)	1 (6.3)		
10,001 บาทขึ้นไป	3 (7.9)	31 (81.6)	4 (10.5)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
รายได้รวมในครอบครัว					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	6 (60)	3 (30)	1 (10)	19.784	0.001**
10,000 - 30,000 บาท	11 (22.9)	35 (72.9)	2 (4.2)		
30,001 ขึ้นไป	1 (2.7)	31 (83.8)	5 (13.5)		
ความเพียงพอของรายได้					
เพียงพอ, มีและไม่มีเหลือเก็บ	8 (13.6)	44 (74.6)	7 (11.9)	4.659	0.097
ไม่เพียงพอ, ไม่มีและมีหนี้สิ้น	10 (27.8)	25 (69.4)	1 (2.8)		
ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด					
ไม่มี	11 (16.2)	50 (73.5)	7 (10.3)	1.993	0.369
มี	7 (25.9)	19 (70.4)	1 (3.7)		
การใช้บุหรี่					
ไม่มี	13 (17.1)	56 (73.7)	7 (9.2)	1.020	0.601
มี	5 (26.3)	13 (68.4)	1 (5.3)		
การใช้แอลกอฮอส์					
ไม่มี	13 (17.8)	53 (72.6)	7 (9.6)	0.723	0.695
มี	5 (22.7)	16 (72.7)	1 (4.5)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	5 (19.7)	54 (71.1)	7 (9.2)	0.537	0.756
มี	3 (15.8)	15 (78.9)	1 (5.3)		
ความดันโลหิตสูง					
ไม่มี	17 (20.7)	58 (70.7)	7 (8.58)	1.314	0.518
มี	1 (7.7)	11 (84.6)	1 (7.7)		
โรคหัวใจ					
ไม่มี	17 (18.3)	68 (73.1)	8 (8.6)	1.356	0.508
มี	1 (50)	1 (50)	0 (0)		
โรคเอดส์					
ไม่มี	17 (18.3)	68 (73.1)	8 (8.6)	1.356	0.508
มี	2 (50)	1 (50)	0 (0)		
โรคเบาหวาน					
ไม่มี	17 (19.3)	63 (71.6)	8 (9.1)	0.901	0.637
มี	1 (14.3)	6 (85.7)	0 (0)		

P <0.05*, <P 0.01**

จากตารางที่ 14 สัมพันธ์ภาพทางสังคม เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคมโดยใช้สถิติ chi-square พบว่า รายได้รวมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธ์ทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, และพบว่า เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพก่อนป่วย, อาชีพหลังป่วย, รายได้ก่อนป่วย, รายได้หลังป่วย, ความเพียงพอของรายได้, ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตเวช, ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด, การใช้บุหรี่, การใช้แอลกอฮอล์, โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช้สาเหตุอาการผ่าตัดโคลอสโตมีย์, ความดันโลหิตสูง, โรคหัวใจ, โรคเอดส์, โรคเบาหวาน ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม

<u>ตารางที่ 15</u> แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ chi-square

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เพศ					
ชาย	3 (4.8)	50 (79.4)	10 (15.9)	2.336	0.133
หญิง	3 (9.4)	27 (84.4)	2 (6.3)		
อายุ					
20 - 40 ปี	3 (15.79)	14 (73.68)	2 (10.53)	1.320	0.681
41 - 60 ปี	3 (7.14)	33 (78.57)	6 (14.29)		
61 - 80 ปี	2 (5.88)	29 (85.29)	4 (8.63)		
สถานภาพ					
โสด	1 (4.5)	18 (81.8)	3 (13.6)	5.818	0.213
สมรส, คู่	2 (3.4)	49 (84.5)	7 (12.1)		
หม้าย หย่า แยกกันอยู่	3 (20)	10 (66.7)	2 (13.3)		
ระดับการศึกษา					
ไม่ได้เรียน, ประถมศึกษา	2 (4.9)	36 (87.6)	3 (7.3)	4.148	0.386
มัธยมศึกษา, ปวช, ปวส	1 (3.6)	23 (82.1)	4 (14.3)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	3 (11.5)	18 (69.2)	5 (19.2)		

หอสมุดกลาง ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
อาชีพก่อนป่วย					
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3 (10.7)	20 (71.4)	5 (17.9)	5.516	0.480
รับจ้าง	0 (0)	17 (85)	3 (15)		
เกษตรกร/กิจการส่วนตัว	1 (6.5)	25 (80.6)	4 (12.9)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1 (6.3)	15 (93.8)	0 (0)		
อาชีพหลังป่วย					
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2 (6.9)	22 (75.9)	5 (17.2)	8.903	0.179
รับจ้าง	0 (0)	8 (72.7)	3 (27.3)		
เกษตรกร/กิจกรรมส่วนตัว	0 (0)	14 (82.4)	3 (17.6)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4 (10.5)	33 (86.8)	1 (2.6)		
รายได้ก่อนป่วย					
ไม่มีรายได้	1 (5.9)	16 (91.1)	0 (0)	12.256	0.016*
1,000 - 10,000 บาท	4 (14.3)	23 (82.1)	1 (3.6)		
10,001 บาทขึ้นไป	1 (2)	38 (76)	11 (22)		
รายได้หลังป่วย					
ไม่มีรายได้	5 (12.2)	35 (85.4)	1 (2.4)	14.596	0.006**
1,000 - 10,000 บาท	1 (6.3)	14 (87.5)	1 (6.3)		
10,001 บาทขึ้นไป	0 (0)	28 (73.7)	26.3(10.5)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
รายได้รวมในครอบครัว					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2 (20)	7 (70)	1 (10)	5.801	0.214
10,000 - 30,000 บาท	2 (4.2)	42 (87.5)	4 (8.3)		
30,001 ขึ้นไป	2 (5.4)	28 (75.7)	7 (18.9)		
ความเพียงพอของรายได้					
เพียงพอ, มีและไม่มีเหลือเก็บ	4 (6.8)	46 (78)	9 (15.3)	1.048	0.582
ไม่เพียงพอ, ไม่มีและมีหนี้สิน	2 (5.3)	31 (86.1)	3 (8.3)		
ประวัติการใช้ยาหรือสารเสพติด					
ไม่มี	4 (5.9)	55 (80.9)	9 (13.2)	2.287	0.932
มี	2 (7.4)	22 (81.5)	3 (11.1)		
การใช้บุหรี่					
ไม่มี	4 (5.3)	63 (82.9)	9 (11.8)	3.773	0.603
มี	2 (10.5)	14 (73.7)	3 (15.8)		
การใช้แอลกอฮอล์					
ไม่มี	5 (6.8)	58 (79.5)	10 (13.7)	1.797	0.769
มี	1 (4.5)	19 (86.4)	2 (9.1)		

ปัจจัยส่วนบุคคล (95 คน)	คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	5 (6.6)	61 (80.3)	10 (13.2)	3.058	0.926
มี	1 (5.3)	16 (84.2)	2 (10.5)		
ความดันโลหิตสูง					
ไม่มี	6 (7.3)	66 (80.5)	10 (12.2)	1.832	0.587
มี	0 (0)	11 (84.6)	2 (15.4)		
โรคหัวใจ					
ไม่มี	5 (5.4)	76 (81.7)	12 (12.9)	2.126	0.036*
มี	1 (50)	1 (50)	0 (0)		
โรคเอดส์					
ไม่มี	6 (6.5)	75 (80.6)	12 (12.9)	11.820	0.788
มี	0 (0)	2 (100)	0 (0)		
โรคเบาหวาน					
ไม่มี	6 (6.8)	71 (80.7)	11 (12.5)	1.247	0.773
มี	0 (0)	6 (85.7)	1 (14.3)		

P <0.05*, <P 0.01**

จากตารางที่ 15 รายได้ก่อนและหลังป่วย, โรคหัวใจ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมโดยใช้สถิติ chi-square พบว่า รายได้หลังเจ็บป่วยมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, และพบว่ารายได้ก่อนการเจ็บป่วยและโรคหัวใจมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพก่อนป่วย, อาชีพหลังป่วย, รายได้รวมในครอบครัว, ความเพียงพอของรายได้, ประวัติการใช้หรือสารเสพติด, การใช้บุหรี่, การใช้แอลกอฮอล์, โรคประจำตัวทางกายที่ไม่ใช่สาเหตุของการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์, ความดันโลหิตสูง, โรคเอดส์, โรคเบาหวาน ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษากับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ chi-square

ปัจจัยส่วนการเจ็บป่วยและการรักษา (n = 95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
สาเหตุของการท่าผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
Ca rectum	6 (14.3)	53 (78.6)	10(7.1)	6.719	0.567
Ca colon การมีแผลเรื้อรังบริเวณ	2 (8.7)	11(76.8)	1(14.5)		
ลำไส้, อุบัติเหตุ	1 (9.1)	9(81.8)	1(9.1)		
แฝดสยาม					
ระยะเวลาในการเจ็บป่วย					
1 เดือน - 1 ปี	4(15.4)	20(76.9)	2(7.7)	3.426	0.474
มากกว่า 1 ปีขึ้นไป	6(8.7)	53(76.8)	10(14.5)		
ระยะเวลาที่มีโคลอสโตมีย์					
1 เดือน - 1 ปี	7(14.6)	36(75)	5(10.4)	8.789	0.380
มากกว่า 1 ปีขึ้นไป	3 (6.4)	37(78.7)	7(14.9)		
การดูแลโคลอสโตมีย์					
ดูแลโคลอสโตมีย์ด้วยตนเอง	6 (9.7)	47(75.8)	9(14.5)	0.649	0.723
มีผู้อื่นดูแลโคลอสโตมีย์ให้	4 (12.1)	26(78.8)	3(9.1)		
ผลกระทบผู้ดูแลโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	4 (12.1)	73(77.7)	12(12.8)	8.590	0.014*
มี	1 (1)	0(0)	0(0)		

ปัจจัยส่วนการเจ็บป่วยและการรักษา (n = 95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
แหล่งความรู้ในการดูแลโคลอสโตมีย์					
พยาบาล	7 (13.7)	39(76.5)	5(9.8)	3.589	0.464
แพทย์,พยาบาล, ผู้ป่วยอื่น, ญาติ	3(9.4)	34(78.1)	7(12.5)		
เรื่องที่ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมจากพยาบาล					
การดูแลเมื่อเกิดภาวะแทรกซ้อน	4 (11.4)	27(77.1)	4(11.4)	8.154	0.614
การดูแลทางด้านจิตใจ	1 (7.1)	13(92.9)	0(0)		
การเปลี่ยนแป้นและถุงรองรับอุจจาระ ,การดูแลภาวะแทรกซ้อน, การดูแลทางด้านร่างกาย,การดูแลทางด้านจิตใจ	4 (13.33)	19(63.33)	7(23.33)		
การล้างมือ					
ล้างมือปกติ	3(9.4)	22(68.8)	7(21.9)	3.736	0.154
ล้างมือบ่อยขึ้นแต่ไม่ผิดปกติ	7(11.1)	3(33.3)	5(7.9)		
ภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	5 (5.9)	70(82.4)	10(11.8)	15.855	0.000**
มี	4 (44.4)	3(33.3)	2(22.2)		

ปัจจัยส่วนการเจ็บป่วยและการรักษา (n = 95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X^2	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ลำไส้อุดตัน					
ไม่มี	10 (10.6)	72(76.6)	12(12.8)	0.305	0.859
มี	0(0)	1(100)	0(0)		
มีผื่นคันรอบ ๆ โคลอสโตมีย์					
ไม่มี	7(7.9)	72(80.9)	10(11.2)	14.671	0.001**
มี	0 (50)	1(16.7)	2(33.3)		
มีไส้เลื่อนรอบ ๆ โคลอสโตมีย์					
ไม่มี	9(9.7)	72(77.4)	12(12.9	3.747	0.176
มี	1(50)	1(50)	0		
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม	10(10.5)	73(76.9)	12(12.6)	185.391	0.000**
ด้านจิตใจ	10(10.5)	73(76.9)	12(12.6)	137.761	
ด้านร่างกาย	10(10.5)	73(76.9)	12(12.6)	160.786	
ด้านภาพลักษณ์	10(10.5)	73(76.9)	12(12.6)	105.946	
ด้านผลการรักษา	10(10.5)	73(76.9)	12(12.6)	76.298	
ด้านภาวะโภชนาการ	10(10.5)	73(76.9)	12(12.6)	82.643	
ด้านการสนับสนุนทางสังคม	10(10.5)	73(76.9)	12(12.6)	84.98	

P< 0.05*, P < 0.01**

จากตารางที่ 16 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการป่วยและการรักษากับคุณภาพชีวิตโดยรวมโดยใช้สถิติ Chi-square พบว่า ภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์ การมีผื่นคันรอบ ๆ โคลอสโตมีย์ และสภาวะดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนสาเหตุของการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์,ระยะเวลาในการเจ็บป่วย, ระยะและที่มีโคลอสโตมีย์, การดูแลโคลอสโตมีย์, แหล่งความรู้ในการดูแลโคลอสโตมีย์, เรื่องที่ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมจากพยาบาล, การล้างมือ, ลำไส้อุดตัน, การมีไส้เลื่อนรอบ ๆ โคลอสโตมีย์ ไม่พบความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวม

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ chi-square

ปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจ (n = 95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
สิทธิในการรักษาพยาบาล					
เบิกค่ารักษาพยาบาลได้	9(11.12)	64(97)	8(9.88)	5.267	0.148
เบิกค่ารักษาพยาบาลไม่ได้	1 (7.1)	9(64.3)	4(28.6)		
ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย					
ไม่มี	11 (14.1)	57(73.1)	10(12.8)	10.86	0.931
มี	3 (17.6)	12(70.6)	2(11.8)		
บุคคลที่สนิทสนมในครอบครัว					
พ่อ,แม่	4 (25)	10(62.5)	2(12.5)	4.521	0.436
สามี,ภรรยา	4 (9.3)	32(74.4)	7(16.3)		
ลูก,ญาติ	6(16.7)	27(75)	3(8.3)		
ความสัมพันธ์ในครอบครัว					
สนิทและเข้ากับได้ดี	9(11.7)	57(74)	11(14.3)	6.579	0.361
สนิทกันเป็นประจำ	0(0)	14(93.3)	1(6.7)		
ทะเลาะกันเป็นประจำ	0(0)	1(100(	0(0)		
ไม่สนิทสนมกัน	1(50)	1(50)	0(0)		
ภาวะวิตกกังวล					
ไม่มีภาวะวิตกกังวล/ สงสัยจะมีภาวะวิตกกังวล	3(4.17)	57(79.17)	12(16.66)	15.47	0.000**
มีภาวะวิตกกังวล	7(30.43)	16(69.57)	0(0)		

ปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจ (n = 95 คน)	คุณภาพชีวิตโดยรวม				
	ไม่ดี	กลาง ๆ	ดี	X	P-Value
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ภาวะซึมเศร้า					
ไม่มีภาวะซึมเศร้า/สงสัยมีภาวะซึมเศร้า	1(1.25)	67(83.75)	12(15)	46.82	0.000**
มีภาวะซึมเศร้า	9(60)	6(40)	0		

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 17 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจกับคุณภาพชีวิตโดยรวมโดยใช้สถิติ chi-square พบว่า ภาวะวิตกกังวล, ภาวะซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสิทธิในการรักษาพยาบาล, ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย, บุคคลที่สนิทสนมในครอบครัว, ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่พบความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวม

<u>ตารางที่ 18</u> แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ T-test

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
เพศ					
ชาย	63	82.63	14.47	1.18	0.149
หญิง	32	77.90	15.86		
อายุ					
18 - 40 ปี	19	76.10	16.86	1.539	0.220
41 - 60 ปี	42	83.35	13.88		
61 - 80 ปี	34	80.94	15.01		
สถานภาพสมรส					
โสด	22	79.00	15.09	4.919	0.009**
คู่	58	84.27	13.28		
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	15	71.53	17.68		
ระดับการศึกษา					
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	41	76.70	13.75	2.143	0.100
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส	28	84.14	14.24		
ปริญญาตรีขึ้นไป	26	84.53	16.57		
อาชีพก่อนป่วย					
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	85.46	85.46	3.385	0.021
รับจ้าง	20	84.15	84.15		
เกษตรกร กิจการส่วนตัว	31	79.77	79.77		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	16	71.87	71.87		

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
อาชีพหลังเจ็บป่วย					
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	29	85.76	14.23	6.698	0.000**
รับจ้าง	11	90.45	11.31		
เกษตรกร กิจการส่วนตัว	17	83.58	16.43		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	38	73.57	12.88		
รายได้ก่อนป่วย					
ไม่มีรายได้	17	72.70	13.35	10.474	0.000**
1,000-10,000 บาท	28	75.28	12.87		
10,001 ขึ้นไป	50	87.10	14.28		
รายได้หลังป่วย					
ไม่มีรายได้	41	72.97	13.03	19.832	0.000**
1,000-10,000 บาท	16	78.75	10.11		
10,001 ขึ้นไป	38	90.71	13.38		
รายได้รวมในครอบครัว					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	10	67.50	15.84	6.193	0.003*
10,000 - 30,000 บาท	48	80.56	13.38		
30,000 ขึ้นไป	37	85.32	14.96		
โรคประจำตัวที่นอกเหนือจากสาเหตุที่ผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	76	81.86	14.42	0.660	0.500
มี	19	87.94	17.58		

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
ความดันโลหิตสูง					
ไม่มี	83	80.45	15.26	0.600	0.339
มี	13	84.76	13.46		
โรคหัวใจ					
ไม่มี	93	81.39	14.90	0.002	0.116
มี	2	64.50	16.26		
โรคเบาหวาน					
ไม่มี	88	81.04	15.25	0.020	0.994
มี	77	81	13.17		
โรคเอดส์					
ไม่มี	93	81.74	14.40	10.53	0.002**
มี	2	81.02	15.04		

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 18 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สถานภาพสมรส, อาชีพหลังป่วย, รายได้ก่อนป่วย, รายได้หลังป่วย, รายได้รวมในครอบครัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่19 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมกับปัจจัยส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีLSD

สถานภาพสมรส	Mean SD	โสด	คู่	หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
โสด	79 (15.09)	-		
คู่	84.27 (13.27)	0.45	-	
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	71.53 (17.63)	0.379	0.009**	-

P < 0.05*, P < 0.01**

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มที่มีสถานภาพคู่ มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 20 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมกับปัจจัยบุคคลระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพก่อนป่วยที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีLSD

อาชีพก่อนป่วย	Mean SD	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	เกษตรกร กิจการส่วนตัว	ไม่ได้ประกอบอาชีพ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	85.46(15.60)	-			
รับจ้าง	84.15(11.21)	1.000	-		
เกษตรกร/กิจการส่วนตัว	79.77(15.81)	1.000	1.000	-	
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	71.87(13.32)	0.021*	0.080	0.481	-

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพก่อนป่วยเป็นข้าราชการและรัฐวิสาหกิจมีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 21 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวม กับปัจจัยส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลังป่วยที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธี LSD

อาชีพก่อนป่วย	Mean SD	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	เกษตรกร/ กิจการ ส่วนตัว	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	85.76(14.23)	-			
รับจ้าง	90.46(11.31)	1.00	-		
เกษตรกร/กิจการส่วนตัว	83.59(16.44)	1.00	1.000	-	
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73.58(12.88)	0.003**	0.004**	0.090	-

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 21 พบว่ากลุ่มที่มีอาชีพหลังป่วยเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพรับจ้าง มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพหลังป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมกับปัจจัยส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ก่อนป่วยที่แตกต่างกับของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี LSD

รายได้ก่อนป่วย	Mean SD	ไม่มี รายได้	1,000-10,000บาท	10,001 บาท ขึ้นไป
ไม่มีรายได้	72.70(13.34)	-		
1,000 - 10,000 บาท	75.28(12.87)	1.000	-	
10,001 บาทขึ้นไป	87.10(14.28)	0.001**	0.001**	-

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มที่ไม่มีรายได้ก่อนป่วย และกลุ่มที่มีรายได้ 1,000-10,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตต่ำกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 23 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมกับปัจจัยส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มที่มีรายได้หลังป่วยที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธี LSD

รายได้หลังป่วย	Mean SD	ไม่มีรายได้	1,000-10,000 บาท	10,001 บาท ขึ้นไป
ไม่มีรายได้	72.97(13.34)	-		
1,000 - 10,000 บาท	78.75(12.87)	0.384	-	
10,001 บาทขึ้นไป	90.71(14.28)	0.000**	0.007**	-

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้หลังป่วย และกลุ่มที่มีรายได้ 1,000-10,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตต่ำกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 24 แสดงการทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมกับปัจจัยส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มที่มีรายได้รวมในครอบครัวที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าด้วยวิธี LSD

รายได้รวมในครอบครัว	Mean SD	ต่ำกว่า 10,000	10,000-30,000	30,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 10,000 บาท	67.50(15.48)	-		
10,000 - 30,000 บาท	80.56(13.38)	0.030*	-	
30,001 ขึ้นไป	85.32(14.96)	0.002**	0.392	-

P < 0.05*, < 0.01**

จากตารางที่ 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตต่ำกว่ากลุ่มที่มีรายได้ในครอบครัว 10,000-30,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตต่ำกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษากับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ T-test

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
สาเหตุของการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
CA rectum	70	82.00	15.15	0.586	0.559
Ca colom	14	79.21	15.21		
การมีแผลเรื้อรังบริเวณลำไส้,อุบัติเหตุ แผดสยาม	11	77.27	14.63		
ระยะเวลาในการเจ็บป่วย					
1 เดือน - 1 ปี	26	81.46	16.77	0.255	0.615
มากกว่า 1 ปีขึ้นไป	69	80.88	14.47		
ระยะที่มีโคลอสโตมีย์					
1 เดือน - 1 ปี	48	80.71	16.05	0.335	0.564
มากกว่า 1 ปีขึ้นไป	47	81.38	14.09		
การดูแลโคลอสโตมีย์					
ดูแลโคลอสโตมีย์เอง	6	81.24	15.48	0.010	0.922
มีผู้อื่นดูแลโคลอสโตมีย์ให้	33	80.66	14.40		
ผลกระทบผู้ดูแลโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	94	81.27	14.94	1.483	0.142
มี	1	59.00	1		
แหล่งความรู้ในการดูแลโคลอสโตมีย์					
พยาบาล	51	79.67	14.87	0.245	0.622
แพทย์,พยาบาล,ผู้ป่วยอื่น, ญาติ	44	82.63	15.25		

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
เรื่องที่ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมจากพยาบาล					
การดูแลเมื่อเกิดภาวะแทรกซ้อน	46	82.34	16.53	0.365	0.695
การดูแลทางด้านจิตใจ	14	78.92	11.66		
การเปลี่ยนเป้น ถุงรองรับอุจจาระ, การดูแลภาวะแทรกซ้อนจากการดูแลทางด้านร่างกาย,การดูแลทางด้านจิตใจ	35	80.17	14.37		
การล้างมือ					
ล้างมือปกติ	32	83.50	15.96	0.728	0.857
ล้างมือบ่อยขึ้นแต่ไม่ผิดปกติ	63	79.79	14.51		
ภาวะแทรกซ้อนจากการทำผ่าตัดโคลอสโตมีย์					
ไม่มี	86	81.92	14.12	5.825	0.079
มี	9	72.67	21.26		
ลำไส้อุดตัน					
ไม่มี	94	80.95	15.09	4.784	0.552
มี	1	90.00	10.0		
มีผื่นคันรอบ ๆ โคลอสโตมีย์					
ไม่มี	89	81.53	14.46	0.072	0.031*
มี	6	73.83	22.49		

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
มีไส้เลื่อนรอบ ๆ โคลอสโตมีย์					
ไม่มี	93	81.48	14.72	3.587	0.769
มี	2	60.50	21.92		

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 25 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษา พบว่า การมีผื่นคันรอบ ๆ โคลอสโตมีย์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมต่ำกว่าการไม่มีผื่นคันรอบๆ โคลอสโตมีย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษากับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ T-test

ปัจจัยทางด้านการเจ็บป่วยและการรักษา	คุณภาพชีวิตโดยรวม									F	P-value
	ไม่ดี			กลาง ๆ			ดี				
	n	x	SD	n	x	SD	n	x	SD		
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์	13	37.71	9.57	70	62.31	11.18	12	80.42	7.11	52.35	0.000**

P < 0.05*, P< 0.01**

จากตารางที่ 26 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเจ็บป่วยและการรักษากับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างพบว่า สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ T-test

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
สิทธิในการรักษาพยาบาล					
เบิกค่ารักษาพยาบาลได้	78	81.42	14.70	0.072	0.769
เบิกค่ารักษาพยาบาลไม่ได้	17	79.29	16.86		
ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย					
ไม่มี	78	81.42	14.70	0.008	0.600
มี	17	79.29	16.86		
บุคคลที่สนิทสนมในครอบครัว					
พ่อ,แม่	16	77.00	17.86	1.411	0.249
สามี, ภรรยา	43	83.69	14.01		
ลูก,ญาติ	36	79.66	14.72		
ความสัมพันธ์ในครอบครัว					
สนิทและเข้ากันได้ดี	77	81.67	15.61	1.372	0.399
สนิทกันเป็นบางครั้ง, ทะเลาะกันเป็นประจำ, ไม่สนิทสนมกัน	18	78.33	12.31		
ภาวะวิตกกังวล					
ไม่มีภาวะวิตกกังวล/สงสัยจะมีภาวะวิตกกังวล	72	85.27	13.07	0.145	0.000**
มีภาวะวิตกกังวล	23	67.78	13.13		

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	Mean	SD	F	P-value
ภาวะซึมเศร้า					
ไม่มีภาวะซึมเศร้า/สงสัยจะมีภาวะซึมเศร้า	80	84.67	12.22	1.443	0.000**
มีภาวะซึมเศร้า	15	61.66	14.08		

P < 0.05*, P<0.01**

จากตารางที่ 27 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า ภาวะวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้า มีค่าคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวมต่ำกว่าไม่พบภาวะวิตกกังวลหรือภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตรายด้านกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficiency)

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตรายด้านกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficiency)

ปัจจัย n = 95 คน	คุณภาพชีวิตโดยรวม	
	r	P = value
คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย	0.913**	0.000
คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ	0.929**	0.000
คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม	0.582**	0.000
คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	0.912**	0.000

* Correlation is significant at the 0.05 (2 – tailed)

** Correlation is significant at the 0.01 (2 – tailed)

จากตารางที่ 28 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตระยะด้านกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficiency) พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย,คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ, คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม, คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficiency)

ปัจจัย n = 95 คน	คุณภาพชีวิตโดยรวม	
	r	P = value
ภาวะวิตกกังวล	-0.576**	0.000
ภาวะซึมเศร้า	-0.747**	0.000
อายุ	0.045	0.664
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม	0.841**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ	0.868**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย	0.820**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ภาพลักษณ์	0.603**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา	0.474**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ	0.569**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม	0.512**	0.000

* Correlation is significant at the 0.05 (2 – tailed)

** Correlation is significant at the 0.01 (2 – tailed)

จากตารางที่ 29 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correiation Co-efficiency) พบว่า ภาวะวิตกกังวล, ภาวะซึมเศร้า, มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, และสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสมีย์ด้านจิตใจ, สภาวะการดำรงชีวิตตอ่การมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านภาพลักษณ์, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

<u>ตารางที่ 30</u> แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย โดยใช้สัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficiency)

ปัจจัย n = 95 คน	คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย	
	r	P = value
ภาวะวิตกกังวล	-0.556**	0.000
ภาวะซึมเศร้า	-0.729**	0.000
อายุ	-0.609	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม	0.808**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ	0.813**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย	0.837**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ภาพลักษณ์	0.580**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา	0.497**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ	0.534**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม	0.407**	0.000

* Correlation is significant at the 0.05 (2 – tailed)

** Correlation is significant at the 0.01 (2 – tailed)

จากตารางที่ 30 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Co-efficiency) พบว่า ภาวะวิตกกังวล, ภาวะซึมเศร้า, มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, และสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสมีย์ภาพลักษณ์, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ตารางที่ 31 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ โดยใช้สัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของ Pearson Correlation Coefficiency

ปัจจัย n = 95 คน	คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ	
	r	P = value
ภาวะวิตกกังวล	-0.657**	0.000
ภาวะซึมเศร้า	-0.739**	0.000
อายุ	0.003	0.975
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม	0.815**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ	0.829**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย	0.780**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ภาพลักษณ์	0.649**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา	0.376**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ	0.605**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม	0.489**	0.000

* Correlation is significant at the 0.05 (2 – tailed)

** Correlation is significant at the 0.01 (2 – tailed)

จากตารางที่ 31 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Co-efficiency) พบว่า ภาวะวิตกกังวล, ภาวะซึมเศร้า, มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, และสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสมีย์ภาพลักษณ์, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตจิตใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ตารางที่ 32 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยใช้สัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficiency)

ปัจจัย n = 95 คน	คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม	
	r	P = value
ภาวะวิตกกังวล	-0.249**	0.015 .
ภาวะซึมเศร้า	-0.365**	0.000
อายุ	0.207*	0.044
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม	0.432**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ	0.396**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย	0.379**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ภาพลักษณ์	0.236*	0.021
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา	0.420**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ	0.233**	0.023
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุน ทางสังคม	0.414**	0.000

* Correlation is significant at the 0.05 (2 – tailed)

** Correlation is significant at the 0.01 (2 – tailed)

จากตารางที่ 32 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Coefficiency) พบว่า ภาวะวิตกกังวล, ภาวะซึมเศร้า, มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, และสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสมีย์ภาพลักษณ์, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และอายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 33 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้าน

สิ่งแวดล้อม โดยใช้สัมประสิทธิสหสัมพันธ์ของ Pearson Correlation Coefficiency

ปัจจัย n = 95 คน	คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	
	r	P = value
ภาวะวิตกกังวล	-0.410**	0.000
ภาวะซึมเศร้า	-0.61**	0.000
อายุ	0.107	0.301
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม	0.715**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ	0.778**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย	0.680**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ภาพลักษณ์	0.495**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา	0.372**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ	0.453**	0.000
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม	0.473**	0.000

* Correlation is significant at the 0.05 (2 – tailed)

** Correlation is significant at the 0.01 (2 – tailed)

จากตารางที่ 33 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Co-efficiency) พบว่า ภาวะวิตกกังวล, ภาวะซึมเศร้า, มีความสัมพันธ์ทางลบกับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, และสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์โดยรวม, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านจิตใจ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านร่างกาย, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสมีย์ภาพลักษณ์, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านผลการรักษา, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์ด้านโภชนาการ, สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์การที่สนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์หาปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตโดยรวมและรายด้านของผู้ป่วยที่มีโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกเทคนิควิเคราะห์ความลดความพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple regression Analysis) มาใช้ในการหาปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตโดยตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

y = คุณภาพชีวิต

X_1 = ภาวะวิตกกังวล

X_2 = ภาวะซึมเศร้า

X_3 = อาชีพหลังป่วย (ไม่ได้ทำงานเทียบกับข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ หรือรับจ้าง)

X_4 = รายได้รวมในครอบครัว (มากกว่า 30,000 บาท เทียบกับน้อยกว่า 10,000 บาท)

X_5 = รายได้หลังป่วย (มากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เกิน10,000บาท)

X_6 = สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์

X_7 = โรคหัวใจ

X_8 = โรคเอดส์

<u>ตารางที่ 34</u> แสดงปัจจัยที่ทำนายคุณภาพชีวิตโดยรวม โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติโดยการทดสอบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stewise Multiple Reqression Analysis)

ปัจจัย	R	R^2	B	t	P-Value
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์	0.841	0.707	0.841	8.721	0.000**
รายได้หลังป่วย (มากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เกิน 10,000บาท)	0.862	0.744	0.211	3.623	0.000**
โรคเอดส์	0.878	0.772	-0.172	-3.325	0.001**
ค่าคงที่	-	-	36.125	10.890	0.000**

*P< 0.05, **P < 0.01

จากตารางที่ 34 พบว่า สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์, รายได้หลังป่วยมากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เกิน10,000 บาท , โรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P < 0.01 โดยสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์เป็นปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตโดยรวม ร้อยละ 70.07 เมื่อเพิ่มตัวแปรรายได้หลังป่วยมากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เกิน10,000 บาท สามารถทำนายได้ร้อยละ 74.4 และเมื่อเพิ่มตัวแปรโรคเอดส์ สามารถทำนายได้ร้อยละ 77.20 ดังนั้นตัวแปรทั้ง 3 ตัวจึงเป็นตัวแปรที่ดีที่สามารถทำนายคุณภาพชีวิตโดยรวมได้

ตารางที่ 35 แสดงปัจจัยที่ทำนายคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติโดยการทดสอบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stewise Multiple Reqression Analysis)

ปัจจัย	R	R^2	B	t	P-Value
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์	0.808	0.652	0.808	5.989	0.000**
ภาวะซึมเศร้า	0.835	0.697	-0.249	-3.687	0.000**
อาชีพหลังป่วย (ไม่ได้ทำงานเทียบกับข้าราชการ /รัฐวิสาหกิจ หรือรับจ้าง)	0.853	0.727	-0.1483	-3.172	0.000**
ค่าคงที่	-	-	14.045	7.405	0.000**

*P< 0.05, **P < 0.01

จากตารางที่ 35 พบว่า สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์, ภาวะซึมเศร้า, อาชีพหลังป่วยกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานเทียบกับข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ หรือรับจ้าง มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P<0.01 โดยสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์เป็นปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายร้อยละ 65.2 เมื่อเพิ่มตัวแปรภาวะซึมเศร้า สามารถทำนายได้ร้อยละ 69.7 และเมื่อเพิ่มตัวแปรอาชีพหลังป่วยในกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานเทียบกับกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ หรือรับจ้าง สามารถทำนายได้ร้อยละ 72.70 ดังนั้นตัวแปรทั้ง 3 ตัวจึงเป็นตัวแปรที่ดีที่สามารถทำนายคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายได้

<u>ตารางที่ 36</u> แสดงปัจจัยที่ทำนายคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติการทดสอบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stewise Multiple Reqression Analysis)

ปัจจัย	R	R^2	B	t	P-Value
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์	0.815	0.664	0.815	13.543	0.000**
โรคเอดส์	0.840	0.706	-0.211	-3.647	0.000**
รายได้หลังป่วย (มากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เกิน 10,000บาท)	0.862	0.742	0.212	3.583	0.001**
ภาวะซึมเศร้า	0.870	0.756	-0.144	-2.265	0.026*
ภาวะวิตกกังวล	0.876	0.768	-0.132	-2.093	0.039*
ค่าคงที่	-	-	12.437	5.595	0.000**

*P< 0.05, **P < 0.01

จากตารางที่ 36 พบว่า สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์, โรคเอดส์, รายได้หลังการเจ็บป่วย ในกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 10,000 เทียบกับไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เกิน10,000บาท , ภาวะซึมเศร้า, ภาวะวิตกกังวล มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P<0.01 และ P<0.05 โดยสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์เป็นปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตด้านจิตใจร้อยละ 66.40 เมื่อเพิ่มตัวแปรโรคเอดส์สามารถทำนายได้ร้อยละ 70.60 เมื่อเพิ่มตัวแปรรายได้หลังการเจ็บป่วยในกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เกิน10,000บาท สามารถทำนายได้ร้อยละ 74.20 เมื่อเพิ่มตัวแปรภาวะซึมเศร้าสามารถทำนายได้ร้อยละ 75.60 และเมื่อเพิ่มตัวแปรภาวะวิตกกังวล สามารถทำนายได้ร้อยละ 76.80 ดังนั้นตัวแปรทั้ง 5 ตัวจึงเป็นตัวแปรทำนายที่ดีสามารถทำนายคุณภาพชีวิตด้านจิตใจได้

ตารางที่ 37 แสดงปัจจัยที่ทำนายคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติการทดสอบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stewise Multiple Reqression Analysis)

ปัจจัย	R	R^2	B	t	P-Value
สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์	0.432	0.187	0.432	4.622	0.000**
รายได้รวมในครอบครัว (มากกว่า 30,000 บาท เทียบกันน้อยกว่า 10,000 บาท)	0.470	0.221	0.188	2.016	0.047**
ค่าคงที่	-	-	5.506	6.825	0.000**

*P< 0.05, **P < 0.01

จากตารางที่ 37 พบว่า สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์, รายได้รวมในครอบครัว ในกลุ่มที่มากกว่า 30,000 บาท เทียบกับกลุ่มที่น้อยกว่า 10,000 บาท มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P < 0.01 และ 0.05 โดยสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์เป็นปัจจัยที่นายคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม ร้อยละ 18.7 เมื่อเพิ่มตัวแปรรายได้รายในครอบครัว สามารถทำนายได้ร้อยละ 22.20 ดังนั้น ตัวแปรทั้ง 2 ตัว จึงเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมได้

ตารางที่ 38 แสดงปัจจัยที่ทำนายคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติความทดสอบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stewise Multiple Reqression Analysis)

ปัจจัย	R	R^2	B	t	P-Value
สภาะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์	0.715	0.512	0.715	9.874	0.000**
รายได้หลังป่วย (มากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เกิน 10,000บาท)	0.745	0.569	0.263	3.484	0.001**
ค่าคงที่	-	-	12.856	9.723	0.000**

*P< 0.05, **P < 0.01

จากตารางที่ 38 พบว่า สภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์, รายได้หลังป่วย ในกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท เทียบกับกลุ่มที่ไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เกิน10,000บาท มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P<0.01 โดยสภาวะการดำรงชีวิตต่อการมีโคลอสโตมีย์เป็นปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมร้อยละ 51.20 และเมื่อเพิ่มตัวแปรรายได้หลังป่วยในกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท เทียบกับไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เกิน10,000บาท สามารถทำนายได้ร้อยละ 56.9 ดังนั้นตัวแปรทั้ง 2 ตัว จึงเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมได้